

medium.com

Gartner, Goldman Sachs, McKinsey en BCG bevestigen: de AI-zeepbel is een dreigende ramp

srgg6701

13-17 minuten

Nog niet zo lang geleden betekenden investeringen in AI stijgende aandelenkoersen, en dat werkte als een reflex. Maar nu is die reflex verdwenen.

10 min lezen

13 februari 2026

Weet u wat de *AI-markt* is? Het is een **ongecontroleerde anomalie** die zich verspreidt binnen de Amerikaanse economie.

Analisten stellen dat deze "markt" niet is wat we vroeger dachten dat het was. Het is gemuteerd tot de **grootste financiële zeepbel in de geschiedenis**. En financiële zeepbellen eindigen altijd op dezelfde manier: ze barsten en vallen in elkaar.

Gewone mensen, amateur-beleggers en techneuten hoeven zich hier niet bewust van te zijn. Maar financiële experts luiden al de alarmklok. *Zij zien het patroon.*

Eind januari van dit jaar [verklaarde](#) Jim Chanos, een legendarische belegger en short seller, duidelijk: enorme investeringen in AI

, met name in datacenters en chips, zijn mogelijk niet gerechtvaardigd gezien het geïnvesteerde kapitaal. En dat is een duidelijk teken van een zeepbel.

Jim Chanos maakt zich zorgen over de omvang van de AI-zeepbel. Bron: [BitcoinSystemi](#)

Maar de waarschuwingssignalen waren al eerder zichtbaar. In juni 2024 [plaatste](#) Goldman Sachs [vraagtekens bij](#) het rendement van de enorme investeringen in AI. In het rapport werd opgemerkt dat ondanks de honderden miljarden dollars die in de sector werden gepompt, er geen bewijs was voor een rendement op de investering en geen duidelijke tekenen van een revolutionaire productiviteitsboom. De meeste AI-toepassingen bleven incrementeel in plaats van transformatief.

Later publiceerde McKinsey & Company zijn [jaarverslag](#) over de stand van zaken op het gebied van AI voor 2024-2025. In het document werd opgemerkt dat, ondanks de wijdverbreide toepassing van de technologie, slechts een relatief klein deel van de bedrijven er meetbaar economisch voordeel uit haalde. De kloof tussen het investeringsvolume en het werkelijke rendement bleef verre van acceptabel.

Wanneer we het dus hebben over de *AI-markt*, moeten we ons realiseren dat we het hebben over **de AI-hype**. Deze hype vormt een financiële zeepbel van **historische omvang**, gevoed door kolossale schulden en onrealistische

verwachtingen van ongekeerde hightechwinsten.

Aan elkaar geketend

Begin 2026 **was** de situatie **dramatisch verslechterd**. De toestand van de markt wordt nu bepaald door de aandelenkoersen van slechts zeven bedrijven: Apple, Amazon, Alphabet, Meta, Microsoft, NVIDIA en Tesla. Hun aandelen zijn goed voor meer dan een derde van het gewicht van de S&P 500. De rest wordt gewoon meegesleept.

De aandelen van de "Magnificent Seven" zijn hypergevoelig voor de perceptie van beleggers van de AI-industrie. De recente ineenstorting van Oracle (~463 miljard dollar) en NVIDIA (500-600 miljard dollar) geeft aan dat deze perceptie onstabiel is (ik heb deze gevallen [hier](#) en [hier](#) geanalyseerd). Een daling van deze omvang kan eenvoudigweg het gevolg zijn van de publieke reactie op een uitspraak van een CEO of een bekende analist – of zelfs alleen maar geruchten.

Heb je je afgevraagd waarom?

Oracle en NVIDIA blijven immers leiders in hun segmenten. Het zijn respectabele, zeer efficiënte bedrijven met enorme middelen en een ervaren management. Er zijn geen zichtbare concurrenten waarvan de innovaties hun bestaan bedreigen. Toch blijft de dreiging van een scherpe daling van de marktkapitalisatie voor hen reëel.

De verklaring is dat het gevaar ergens anders vandaan komt: uit de groeiende onzekerheid van de markt over de toekomst van de AI-industrie.

Beide bedrijven hebben te zwaar ingezet op AI. Oracle heeft een enorme hoeveelheid infrastructuurgerelateerde schulden op zich genomen (hierover later meer). Voor NVIDIA is de prioriteit van AI-chips zo dominant geworden dat gaming-GPU's niet langer een strategische

focus voor het bedrijf. Volgens [PCWorld](#) zou NVIDIA in 2026 de release van nieuwe grafische processors voor consumenten, waaronder een update van de RTX 50-serie, kunnen overslaan.

De reden? Productiemiddelen worden herverdeeld ten gunste van AI-chips met hogere marges.

Een soortgelijke onbalans is te zien in de activiteiten van andere deelnemers aan de AI-race. De dreiging van dalende waarderingen hangt boven ieders hoofd. Het is geen verrassing dat de marktgevoeligheid een bijna *neurotisch* karakter heeft gekregen.

En er is een reden voor deze angsten: wanneer een van deze bedrijven struikelt, daalt niet alleen zijn aandelenkoers. **De gevolgen zijn voelbaar in de hele economie.**

Indexen dalen, 401(k)-pensioenrekeningen dalen en fondsen van mensen die nooit van plan waren om "op AI te wedden" dalen. Een catastrofale daling bij een van de bovengenoemde bedrijven zou een kettingreactie in de hele markt veroorzaken.

De gevolgen zouden onvoorstelbaar destructief kunnen zijn, niet alleen voor de Amerikaanse economie, maar voor de hele westerse wereld. En in de nasleep van een economische ineenstorting zou een ernstige politieke crisis kunnen uitbreken.

Hoe het (niet) werkt

Natuurlijk proberen financiële instellingen nooit in paniek te raken. Maar onafhankelijke analisten herkennen onmiddellijk hetzelfde patroon: de **hypotheekcrisis van 2008**

Destijds stortte alles in omdat het systeem leefde van voortdurende leningen in plaats van echt geld. Zolang leningen gemakkelijk konden worden doorgerold en geherfinancierd, leek alles te functioneren. Maar toen duidelijk werd dat er geen

geld niet meer in voldoende hoeveelheden binnenstroomde, was er simpelweg niets meer om de rekeningen te betalen. Een **kettingreactie van systeemcrashes** begon.

Iets soortgelijks gebeurt er met de AI-zeepbel: er **komen geen winsten uit de eindconsument**. De meeste bedrijven die afhankelijk zijn van generatieve AI zijn niet winstgevend. Toch blijven de bedrijven die bij deze sector betrokken zijn, **'investeren' in hetzelfde zwarte gat**. Het vertrouwen in toekomstige winsten rechtvaardigt elke kapitaalinstroom. Maar als die winsten niet op tijd komen, zal de hele structuur als een kaartenhuis in elkaar storten.

De basis voor dergelijke zorgen is al gelegd. Iedereen heeft het over circulaire deals tussen de belangrijkste kanshebbers voor een deel van de felbegeerde AI-taart. In dit schema circuleert het geld gewoon tussen dezelfde bedrijven:

1. **Investeerders** kopen aandelen van Big Tech- en AI-bedrijven, in de overtuiging dat er in de toekomst superwinsten te behalen zijn.

2. **Big Tech** (Microsoft, Meta, Amazon, Google):

Investeren in AI-startups (OpenAI, Anthropic, Perplexity, enz.).

Bouwen datacenters.

3. **AI-startups**

Gebruiken de investeringen om modellen te trainen.

Koop rekenkracht van hyperscalers en AI-cloudproviders, waardoor een aanzienlijk deel van het aangetrokken kapitaal terugvloeit naar het bredere ecosysteem. Hun inkomsten worden voornamelijk gegenereerd uit betaalde B2B-licenties en API-toegang.

Het bedienen van individuele gebruikers leidt daarentegen tot nettoverliezen

— en die verliezen nemen toe naarmate het aantal gebruikers groeit.

4. **NVIDIA** sluit de cirkel:

Verkoopt GPU's aan Big Tech.

Investeert in AI-startups (via zijn venture-tak).

Tot voor kort zorgde deze circulatie voor een stijging van de aandelenkoersen van bedrijven die betrokken waren bij de AI-hype: investeerders wilden groei zien, en die zagen ze ook.

Maar investeerders wilden niet nadenken over de echte redenen achter die "groei" (dat is zo menselijk, nietwaar?). In werkelijkheid was het een **illusie van groei**. Alleen de infrastructuur groeide en er werden steeds meer LLM-modellen gecreëerd, die steeds meer hulpbronnen (elektriciteit, water, onroerend goed) verbruikten.

Er was geen eindgebruiker – geen gebruiker **die bereid was om** voor het product in dit plan **te betalen**.

Ook nu is er geen.

Het enige bedrijf in de Magnificent Seven waarvoor dit proces financieel voordelig is, is NVIDIA. De vraag naar zijn GPU's is oververhit.

Problemen in de cloud

Wat AI-cloudproviders betreft (Microsoft Azure, AWS, Google Cloud, Oracle, CoreWeave, Lambda), kunnen zij weliswaar beperkte winst genereren, maar ook verliezen lijden. Degenen die sterker betrokken zijn bij de AI-hype zijn kwetsbaarder dan degenen die er minder aan blootgesteld zijn.

Oracle is een sprekend voorbeeld. Tot voor kort was het een traditionele cloudprovider, maar naarmate de AI-hype toenam, wilde het steeds meer ook een hyperscaler worden.

Hyperscaling is het vermogen om infrastructuur (datacenters, servers, netwerken) snel uit te breiden. Dit is vooral nodig voor het trainen van generatieve modellen. In deze context heeft Oracle in september 2025 een strategische stap gezet door een overeenkomst [ter waarde van 300 miljard dollar](#) te ondertekenen.

[overeenkomst met OpenAI](#). Volgens de voorwaarden van de overeenkomst verbond OpenAI zich ertoe om de komende jaren voor een enorm bedrag rekenkracht van Oracle af te nemen. Met andere woorden, het was een langlopend contract voor cloud computing.

Zodra de deal bekend werd gemaakt, schoten de aandelen van Oracle omhoog. Maar al snel begon een daling die maandenlang aanhield, en nu staat de koers op ongeveer 50% van het hoogtepunt (ik heb deze situatie in [een ander artikel](#) geanalyseerd). **De plannen van Oracle om kapitaal te steken in AI-infrastructuur wekken niet meer hetzelfde enthousiasme op bij beleggers als voorheen.**

CoreWeave maakt nog grotere turbulentie door. Het bedrijfsmodel is fundamenteel gekoppeld aan een tekort aan cloudcapaciteit bij grote providers. In dat geval zullen klanten die capaciteit bij CoreWeave zoeken. Als er geen tekort aan capaciteit is, zal het bedrijf zijn toevlucht moeten nemen tot kortingen.

De situatie wordt nog verergerd door de relatie met NVIDIA, dat een aandelenbelang heeft in CoreWeave en het gebruikt als platform voor de uitbreiding van de GPU-verkoop. In een fase van capaciteitstekort groeit CoreWeave dus sneller dan de markt, maar in een fase van overschot daalt het sneller.

Dit alles betekent dat **CoreWeave verslaafd is aan de AI-hype**. Het kan zich hier niet van losmaken en het lot van het bedrijf hangt volledig af van de stand van zaken rond de AI-hype.

Druk op Enter of klik om de afbeelding op volledige grootte te bekijken.

De aandelenkoersen van Oracle, CoreWeave en NVIDIA

Alle hoop van de deelnemers aan de AI-hype rust dus op een gouden regen in de toekomst. Maar niemand weet wanneer die toekomst zal aanbreken. En steeds meer experts geloven niet in die gouden regen.

Dat blijkt uit elementaire economische analyse. Enerzijds is de GPT-technologie zelf zeer problematisch. Het is nog steeds onduidelijk hoe de fundamentele problemen ervan kunnen worden opgelost: hallucinaties, catastrofaal vergeten, oncontroleerbare gevolgtrekkingen en black-boxverwerking.

Anderzijds worden mislukkingen bij de implementatie van AI in bedrijfsprocessen steeds duidelijker.

Volgens Boston Consulting Group (in [oktober 2025](#)) haalde slechts 5% van de bedrijven echt voordeel uit het gebruik van AI. In alle andere gevallen bleef het proces steken in proefprojecten, experimenten of toepassingen zonder een strategie gericht op meetbare resultaten.

Volgens [het rapport](#) van Gartner van januari van dit jaar mislukt de helft van de GenAI-projecten. Het is nog onduidelijk wat er moet gebeuren om deze trend te veranderen.

Het geld is er nog steeds. Het vertrouwen neemt af.

Wall Street, in tegenstelling tot onervaren beleggers, onthoudt alles. Het herinnert zich een ander patroon: de [telecomzeepbel van eind jaren negentig](#) (de beruchte **dark fiber**). Destijds

bedrijven duizenden kilometers kabel in de grond begraven, in de overtuiging dat de vraag naar internetverkeer eindeloos zou blijven groeien. De vraag groeide inderdaad, maar de capaciteit bleek vele malen groter te zijn dan nodig was. De infrastructuur bleef bestaan, maar de **marktkapitalisatie verdampte**

Ervaren analisten weten dat Wall Street – dit hypergevoelige organisme – zijn houding ten opzichte van marktdeelnemers drastisch verandert aan de vooravond van rampen. En ze weten dat deze houding [al](#) is [veranderd](#)

De vraag is niet langer wie erin zal slagen het meest gevraagde AI-product te creëren. De vraag is veel nuchterder: **wat gebeurt er als verschillende belangrijke bedrijven tegelijkertijd problemen krijgen met het aflossen van hun schulden?**

Wall Street is dus niet bang dat AI "niet zal werken". Het vreest iets anders: dat AI eerst definitief een schuldenprobleem zal worden en pas later, als het geluk heeft, een bron van inkomsten. En Wall Street weet zeker dat niet iedereen de komende storm zal overleven.

Samenvatting: Gijzelaar van AI

De markt beschouwt AI dus steeds minder als een 'baanbrekende technologie' en steeds meer als een twijfelachtig financieel construct.

De strategie 'vandaag investeren, morgen verdienen' loopt vast.

De tijd waarin geld goedkoop was en krediet gemakkelijk toegankelijk voor deelnemers aan de AI-race loopt ten einde.

Steeds minder investeerders zijn bereid om de chronische onrendabiliteit van AI-bedrijven te accepteren.

Eenvoudige wiskunde laat zien dat de kosten voor computers, datacenters

onderhoud, energie, apparatuur enzovoort consequent hoger zijn dan de inkomsten. En deze groeiende kloof kan niet langer worden gemaskeerd door fraaie PowerPoint-presentaties.

En hier bevinden veel deelnemers aan de AI-race zich plotseling als gijzelaars van de situatie die ze zelf hebben gecreëerd. Ondanks aanhoudende verliezen en oplopende schulden kunnen ze gewoonweg niet uit het spel stappen.

Omdat ze de toekomst van hun bedrijf op het spel hebben gezet in deze race. En buiten deze razernij is er geen plaats meer voor hen. En om in het spel te blijven, moeten ze voortdurend geld lenen. Om te kunnen lenen, moeten ze de markt ervan overtuigen dat morgen beter zal zijn dan vandaag.

Niemand doet dit beter dan OpenAI. Daar gaat alles prima. Het bedrijf laat indrukwekkende (negatieve) winstcijfers zien. Zoals CFO Sarah Friar in januari 2026 [bekendmaakte](#), **bedroeg de omzet van het bedrijf in 2025** meer dan **20 miljard** dollar, een verdrievoudiging ten opzichte van 2024. Het probleem is echter dat OpenAI chronisch verliesgevend blijft (ik heb [hier](#) uitgebreid over geschreven).

Friar was natuurlijk voorzichtig om dit niet rechtstreeks te zeggen, maar erkende het in feite door toe te geven dat het bedrijf *aanzienlijke uitgaven* blijft doen *voor infrastructuur* en ontwikkeling.

De retoriek van Friar weerspiegelt nauwkeurig de mentaliteit van degenen die de AI-zeepbel opblazen. Maar in de meer nuchtere realiteit gelden de meedogenloze wetten van de economie. Volgens die wetten is winst de omzet die de kosten overschrijdt. Het tegenovergestelde betekent verlies. Chronische verliezen betekenen een **onrendabel** bedrijf.

De vraag is niet langer wie erin zal slagen het meest gevraagde AI-product te creëren. De vraag is veel nuchterder: wat gebeurt er als verschillende belangrijke bedrijven tegelijkertijd problemen krijgen met het aflossen van hun schulden?

Zoals de ervaren investeerder George Noble op X [postte](#): OPENAI VALT IN REAL TIME UIT ELKAAR.

OpenAI is het symbool van de AI-hype. Wanneer het voor iedereen duidelijk wordt dat OpenAI – of een andere belangrijke speler in de AI-hype – ten onder gaat, zal de kettingreactie die ik hierboven heb beschreven, in gang worden gezet.

We weten niet precies hoe lang deze realityshow zal duren, maar het einde staat buiten kijf. De enige vraag die nog resteert, is hoe groot de gevolgen van het uiteenspatten van de AI-zeepbel zullen zijn.

Vond u het artikel interessant? [Abonneer u dan op mijn updates](#) om altijd op de hoogte te blijven van wat er zich achter de schermen van de AI-industrie afspeelt.